

om kommunalreformen og dens udmøntning, at forslaget er blevet genfremsat.

Kl. 13.30

Men jeg skal kort beskrive, hvorfor Det Radikale Venstre ikke mener, at det her er et brugbart forslag.

Borgerne kan få trukket af deres løn og deres kontanthjælp og deres dagpenge og deres boligstøtte selv ved mindre forseelser. Forsømmelse fra myndighedernes side lader derimod ofte borgeren stå ganske magtesløs.

For forslaget taler, at der må gælde noget for noget, som også forslagsstillerne har beskrevet det. Ideen skulle være, at myndigheden, der overtræder klare regler, skal betale bod, ikke erstatning, som der gælder særlige regler for – det har den konservative ordfører lige gjort meget nøje rede for – og der er også muligheder for at få sagen genoptaget osv. osv.; men altså en bod, en slags plaster på såret.

Imod forslaget taler imidlertid, at sammenligningen halter. Borgeren kan trækkes i sine indkomster, hvis der er idømt en bøde eller er udbetalt for meget i offentlig ydelse, eller hvis der skyldes i skat eller i børnebidrag; der kan kun trækkes i indkomsten, hvis der er et skyldigt beløb, som under alle omstændigheder skal betales. Det er altså ikke en straf som frihedsstraf eller noget andet, det er nogle uretmæssigt modtagne beløb, som man skal betale tilbage, og de kan så trækkes i indkomsten.

Den bod, som Enhedslisten foreslår, på 5.000 kr. er fuldstændig grebet ud af den blå luft. Hvor skulle man ellers få beløbet fra? Der er ikke nogen andre muligheder end at tage et eller andet – tænk på et tal. Det har ingen sammenhæng med, om forseelsen fra myndighedens side har kostet borgeren andet end frustrationen.

Vi vil hellere lægge op til, at der udvikles en form for, hvad skal man sige, god kommunal opførsel – nu får vi jo nye kommuner, som kan prøve at øve sig i det – og det er, at man på en eller anden måde øver sig i at sige undskyld til borgere, hvor man er kommet til at overtræde nogle regler, f.eks. partshøring eller notatpligt eller sådan noget, altså at man simpelt hen skriftligt siger undskyld til borgeren eller sender blomster eller sender en boggave eller sender et årskort til svømmehallen eller et årskort til skøjtebanen eller et biografgavekort eller lignende.

Jeg mener, at en bod på et antal tusinde kroner, som er grebet ud af den blå luft, ikke har andet end en rent mekanisk effekt, og jeg tror ikke,

det vil gøre særlig meget indtryk på borgeren. Det vil derimod en personlig hilsen fra borgmesteren f.eks. eller fra den pågældende forvaltningschef om, at man er ked af, at man har dummet sig, og at man er indstillet på, at det ikke skal ske mere.

Sådan synes jeg hellere man skulle gøre det. Jeg mener ikke, at denne bod på 5.000 kr. har nogen effekt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Det er ligesom sidste år en vigtig sag, Enhedslisten nu rejser. For nu står vi jo her med en regering, der bruger en masse buzzwords, hedder det vistnok på nydansk, det vil sige en hel masse hule ord, hvor man beskriver den fremtidige offentlige service, den offentlige sektor med ordene én kommune, én indgang. Og vi ved alle sammen, at det bliver et helt andet billede, der kommer til at vise sig for befolkningen efter den 1. januar 2007.

Derfor kunne det jo være ganske interessant, hvis vi, samtidig med at man taler om effektiviseringer og forbedringer af den offentlige sektor og besparelser inden for den offentlige sektor, så også lige giver det en tanke: Hvordan vil den enkelte borger få det i den fremtidige offentlige sektor?

Nu har vi jo rent faktisk en lang række kommuner, som ikke bliver sammenlagt med nogen som helst andre kommuner, og som er meget, meget store – vi er fysisk i en af dem. Og hvis man bevæger sig rundt på de sociale centre i Københavns Kommune, vil man opleve, at den enkelte borger ikke oplever en høj grad af retssikkerhed og en høj grad af mulighed for at blive forstået af sagsbehandlere.

Sidder man i Folketingets Socialudvalg eller i § 71-tilsynet, hvad jeg gør, ser man ikke sjældent fjernelse af børn-sager, hvor der ikke er nogen handleplan. Forældrene beder om at få en handleplan, men der laves bare ikke nogen handleplan. Hvilke virkemidler har man som forældre til at få en handleplan? Så skal man i gang med at klage. Hvordan får man det så i forhold til denne her sagsbehandler, som ikke har tiden til at få lavet den her handleplan, som er absolut nødvendig, for at det enkelte barn kan se en fremtid foran sig og familien kan se en fremtid foran sig? Der er ikke nogen muligheder.